

de problemer, der lå i det oprindelige forslag til servicedirektiv.

Det drejer sig for det første om selve det nye oprindelseslandsprincip, som nu er blevet et oprindelseslandsprincip light, hvor de enkelte lande kun må indføre deres egne regler, hvis de lever op til nogle krav om, at de skal være ikkediskriminerende, de skal være proportionale, at det skal være det rigtige værktøj, man bruger, og at det skal være nødvendigt.

Men det bliver jo i sidste ende EF-Domstolen, der kommer til at definere, hvad der er ikkediskriminerende, og hvad der er nødvendigt. Derfor står vi med en mellemting. Det kunne vi have undgået ved f.eks. at vedtage det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten har fremsat her i dag, og sige, at der skal gælde et værtslandsprincip. Så havde den potte været ude.

Den anden ting handler om selve anvendelsesområdet. Selv om der er sket en indskrænkning af anvendelsesområdet, sådan så f.eks. arbejdsmarkedet er taget ud – vi står ikke nu i en situation, der på samme måde truer, som for et år siden, hvor vi ville kunne have set østeuropæisk arbejdskraft tage til Frankrig eller tage til Danmark eller tage til andre lande primært i Vesteuropa og arbejde til østeuropæiske løn- og arbejdsvilkår, hvilket ville have ført til social dumping – så står vi stadig væk med mange uafklarede ting med hensyn til sådan noget som uddannelse.

Op på velfærdsområdet er det ekstremt uklart, hvilke områder af velfærden der er inde under servicedirektivet, og hvilke der ikke er. For vi skelner nemlig imellem den almene interesse, som er det, som er undtaget, og den almene økonomiske interesse, hvor der er en eller anden form for betaling involveret, som ikke er undtaget. Det problem kunne også løses ved bare at sige, at tjenesteydelser af almen økonomisk interesse også skulle være undtaget.

Vi står også med andre problemer. Et eksempel, som jeg endnu ikke har nævnt, handler om de forbudte krav, som findes i artikel 14 og artikel 15. Der kan man sige, at nogle af de problemer, der ligger i det, f.eks. er med hensyn til sådan noget som den danske planlov. Det drejer sig om, at man ikke må gå ind, sådan som servicedirektivet ligger nu, og gøre sig økonomiske overvejelser for at vurdere, om det skal være en god idé at planlægge et stort center et sted, eller om det ikke skal ligge der.

Den slags politisk økonomiske overvejelser ville ikke være tilladt i henhold til det servicedi-

rektiv, der ligger nu. Det ville også være meget rart at få præciseret, om man gerne må bruge den slags overvejelser, når man skal bestemme, hvorvidt et stort center må blive lagt et bestemt sted eller ej.

Det er jo ikke, fordi det ligger fjernt fra den danske regering at få den slags undtagelser skrevet ind. Der foregår f.eks. i WTO-regi i øjeblikket nogle forhandlinger under GATT, der også har betydning for netop planloven. Det hedder distributionstjenesteydelser. I de forhandlinger er den danske regering jo sammen med fire andre EU-lande specifikt gået ind og har sagt, at vi med hensyn til planloven har et problem. Vi bliver nødt til at kunne gå ind og lave økonomiske behovstest. Det er et værktøj, vi vil have. Vi vil kunne lave den slags test, før vi går ind og tillader, at et storcenter kommer til at ligge et bestemt sted, eller det ikke gør. Derfor ville det også være meget naturligt at få den slags undtagelsesbestemmelser ind i servicedirektivet.

Det er endnu en gang bare for at eksemplificere, at der stadig væk er utrolig store problemer med servicedirektivet. Det servicedirektiv, som også ligger i dag, handler jo dybest set om alle de krav, som folkevalgte politikere ikke må stille til virksomheder, der handler på tværs af landegrænser.

Det er ikke noget med, at der ikke skal handles på tværs af landegrænser. Det skal der. Men det handler om, at vi får de rette regler til stede, for at den handel sker på en ordentlig måde, sådan at vi netop ikke får en udvikling af samfundet, en udvikling af velfærden, hvor det er profitten, hvor det er markedet, der sætter dagsordenen, mens folkevalgte politikere bliver sat tilbage og ikke har mulighed for at styre udviklingen i samfundet.

Vi havde haft en mulighed som folkevalgte politikere i dag, hvis der havde været en opbakning til det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten har fremlagt. Det er der desværre ikke. Det synes jeg er ærgerligt, for det ville have skåret tingene fuldstændig ud i pap, at man netop siger, at et værtslandsprincip skal skrives direkte ind i direktivteksten, og at de uklarheder, der er i servicedirektivet, skal præciseres i selve direktivteksten, sådan at retstilstanden ikke bliver overladt til EF-Domstolen.

Det direktiv, der ligger nu, er, uanset alle de forbedringer, der er, uanset at der har været tale om nogle politiske sejre, stadig væk et domstolsdirektiv, stadig væk et direktiv, som lægger op til, at fremtiden for Europa, fremtiden for EU's